

138
9

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

Rgveda Mantra.

138
मोविप्रेमिरासया॥ अकारिरत्नधातमः॥ यः इंद्रायवचोयुजाततक्षुर्मनसाहरा॥ शमा
भिर्युतमाशत॥ तक्षन्नाससाभ्यां परिज्मानं सुखं रथं॥ तक्षन्धेनुं सर्वदुघा॥ युवाना
पितरापुत्रः सत्यमंत्राक्रज्यवः॥ क्रमवोविष्यक्रत॥ संवोमदासोऽअगमतेऽइण
चमुरुतेता॥ आदिस्येमिश्वराजमिः॥ १॥ उतस्यंचमसंनवंतुष्टुदेवस्यनिष्कृतं॥ अ
कर्तेचतुरः पुनः॥ तेनोरत्नाजिधत्तनत्रिरासाप्तानिसुचते॥ एकमेकं सुशस्तिमिः॥
अधारयंतवन्हयोभजंतसुदस्यया॥ १॥ गंदेवेषुयक्षिभ्यं॥ २॥ इहेंद्राग्नीऽउपह
येतयोरिस्तोममुश्मसि॥ तासोमंसोमपातमा॥ यतायज्ञेषुप्रशंसतेन्द्राग्नीऽशुभ
तानरः॥ तागायत्रेषुगायत॥ तामित्रप्रशस्तयऽइंद्राग्नीताहवामहे॥ सोमपासो
पातये॥ उगासंताहवामहऽउपेदंसर्वनंसुतं॥ इंद्राग्नीऽएहगच्छतां॥ ताम
हांतासदस्पताऽइंद्राग्नीरक्षऽउज्जतं॥ अप्रजाः संतुत्रिणः॥ तेनसत्येनजा
गृतमधिप्रचेतुनेपदे॥ इंद्राग्नीशर्मयच्छतं॥ ३॥ प्रातयुजाविबोधयाश्विनावेह

गच्छतां॥ अस्य सोमस्य पातये॥ यासुरथारथा तमोपादेवा दिवि स्थशा॥ अश्विनाता
 हवामहे॥ यावां कशामधुमस्य नासूनतावती॥ तया यज्ञं मिमिक्षतं॥ नदिवा मस्ति
 दूरके यत्रारथे न गच्छथः॥ अश्विनो सोमिनो गृहं॥ हिरण्यपाणि मृतये सवि
 तारमुपस्ते हि ये॥ स चेत्तदेव तापदं॥ ४॥ अपां नेपाते मवसे सवितारमुपस्ते
 हि॥ तस्य व्रतान्युश्मसि॥ विषक्तारं हवामहे वसोऽश्वित्रस्य राधसः॥ सविता
 रं नृचक्षसं॥ सर्वे वायऽआनिषाद तसविता स्तोम्यो नूनः॥ दाताराधांसि
 शुभति॥ अग्ने पत्नी रिहा वह देवाना मुशती रूप॥ वृष्टारं सोम पातये॥
 आग्नाऽअग्नऽद्रहाय से होत्रो यविषुभारतां॥ वरुत्रो धिषणां वह॥ ५॥
 अपि नो देवी रवसो महः शर्मणान् पत्नीः॥ अक्षिन्नपत्राः सचंतो॥ द्रुहं॥ १०॥
 द्राणा मुपह्वये वरुणानां स्वस्तये॥ अग्नाय सोम पातये॥ सहायोः पृथि

शर्म

वीचन इमं यत्तं मिमिक्षतां ॥ पिपृतां नो मरामभिः ॥ तयो रिद्धु तव स यो विप्रारिहं
ति धातिभिः ॥ गंधर्वस्य ध्रुवे पदे ॥ स्याना पृथिवि मवान् नक्षत्रा निवेशनी ॥
यच्छानः शत्रुभ्यः ॥ अतो देवा अवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे ॥ पृथिव्याः
सप्त धामभिः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे ज्ञेयानि दधे पदं ॥ समूहं मस्य पांसुरे ॥
त्राणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपा ॥ अदाभ्यः ॥ अतो धर्माणि धारयन् ॥ वि
ष्णोः कर्माणि पश्यत यतो ब्रतानि पस्पशे ॥ इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ तद्विष्णोः
पुरमं पदं सदा पश्यति सूरयः ॥ दिवी वचक्षुराततं ॥ तद्विप्रा सो विपन्य
वो जागृवांसः समिंधते ॥ विष्णो र्यस्य पुरमं पदं ॥ ७ ॥ तीव्राः सोमा सः आ
गच्छा शावंतः सुता इमे ॥ वायो तान् स्थितान् पिब ॥ उपादेवा दिवि स्पृशे
द्रव्णी वायू हवामहे ॥ अस्य सोमस्य पीतये ॥ इन्द्रवायूमनोजुवा विप्रा

प्र० सं०

॥१११॥

हवंतः॥ उतरे॥ सहस्राक्षधियस्पती॥ मित्रं वयं हवामहे वरुणं सोमपातये॥ सुज्ञा
नापूतदक्षसा॥ ऋतेन यावता वृधा वृतस्य ज्योतिषस्पती॥ तामित्रावरुणाहुवे॥ तं
वरुणः प्राविताभुवन्मित्रो विश्वाप्तिरुतिभिः॥ करतानः सुरार्धसः॥ मरुवंह तं
वामह इन्द्रमा सोमपातये॥ स जूगं णेतं पंतु॥ इन्द्रज्येष्ठामरुद्रा देवासः पूष
रातयः॥ विश्वेममश्रुता हव॥ हते वृत्रं सुसुदानव इंद्रेण सहसा युजा॥ मानो
दुःशंस इशत॥ विश्वान्देवान्देवामहे मरुतः सोमपातये॥ उगाहि पृश्निमात
रः॥ १॥ जयतामिव तन्यतु मरुतामिति धृष्ट्या॥ य सुभयाथ नानरः॥ हस्का
रा द्विद्युतस्पयतो जाताः॥ अवतुनः॥ मरुतामलुयंतु नः॥ आपूषन्वितत्रेव
हिषमाघृणधरुणं दिवः॥ आजा नृकं यथा पशुं॥ पूषाराजानमो घृणिरप
गृह्णं गुहाहितं॥ अविदच्चित्रबहिषं॥ उतो समह्यमिंदुभिः॥ द्युतां अनुसे ॥१११॥

विधत् ॥ गोमिथ्यं वृन् चर्षत् ॥ १० ॥ अंब यो यं त्यं विमिर्जाम यो ॥ अध्वरीयतां ॥ पंच
तीर्मधुनापयः ॥ अमूर्या ॥ उपसूर्येयाभिर्वासूर्यः सह ॥ तानोहिन्वं च ध्वरं ॥ अ
पो देवीरुपहयेयत्र गावः पिबन्ति नः ॥ सिंधुभ्यः कर्त्तुं हविः ॥ अपूर्व ॥ ते रमन्त म
सुभेषजं मपामुत्तप्रशस्तये ॥ देवा भवन्त वाजिनः ॥ अप्सु मे सोमो ॥ अत्र वीदं
ते विश्वानि भेषजा ॥ अग्निं च विश्वशं भुवमापश्च विश्वभेषजैः ॥ ११ ॥
आपः पृणीत भेषजं वरुथं तन्वे ॥ अमम ॥ ज्योक् सूर्यदृशे ॥ इदमापः प्रवहत य
त्किं च दुरितं मयि ॥ मद्वाहमभिदुद्रोहयद्वाशेष ॥ उतानृतं ॥ आपो ॥ अद्यान्व वा
रिष्वं रसेन समगस्मदि ॥ पर्यस्वानग्नु ॥ आगदितं मासं सृजवर्चसा ॥ सं मा मे
वर्चसा सृज संप्रजया समायुषा ॥ विद्युमे ॥ अस्य देवा ॥ इन्द्रा विद्यात्सह ॥ ऋषि
भिः ॥ १२ ॥ कतस्य नूनं कतमस्या मृतानां मनामहे चारु देवस्य नाम ॥ को नो

प्र. सं०

॥१२॥

मद्याऽअदितये पुनर्दक्षितं च दृशेयं मातरं च ॥ अग्नेर्वयं प्रथमस्यामृतानां म
नामहे चारुदेवस्य नाम ॥ स नो मद्याऽअदितये पुनर्दक्षितं च दृशेयं मातरं च ॥
अमित्वादेव सवितरशानं वार्याणां ॥ सदा वन्मागमीमहे ॥ यश्चिद्वितऽदृश्याप
गः शशमानः पुरा निदः ॥ अद्वेषो हस्तयोर्दधे ॥ परगपक्तस्य दत्ते वयमुदशे
मतवावसा ॥ मूर्धानं रायऽआरभे ॥ १३ ॥ न हि दक्षत्रं न सहो न मन्युं वयश्च ते
नामीपतयंतऽओपुः ॥ ने माऽआपोऽअनिमिषं चरंतानि ये वा तस्य प्रमिनंत्य
भवं ॥ एतबुध्नो राजावरुणो वनस्योर्ध्वं स्तूपं ददते पूतदक्षः ॥ नीचीनाः स्वरूप
रिबुध्नोऽएषामस्मेऽअंतर्निहिताः केतवस्युः ॥ उरुं हि राजावरुणश्च कौरसू
याय पंथा मन्वेतवाऽउ ॥ अपदे पादा प्रतिधातवे कुरुतामवकाह दया विधाश्चि
तः ॥ शतं ते राजानि षजः सहस्रमुक्तागमाः सुमतिष्टेऽअस्तु ॥ बाधस्वह ॥ १२ ॥